

Bijna hemel, West Virginia. Blue Ridge Mountains,
Shenandoah River. Het leven is er oud, ouder dan de
bomen. Jonger dan de bergen, het ademt als de wind.
Onverharde wegen, leid me naar huis. Naar de plek
waar ik hoor. West Virginia, moeder van bergen.
Take me home, country roads.

TEKST ROBERT DE KONING (WWW.JOURNEYLISM.NL)

FOTOGRAFIE ELLEN LINNENKAMP & ROBERT DE KONING (WWW.JOURNEYLISM.NL)

Country Roads, Take Me Home

Bijna hemel, West Virginia

Even bijkomen na een wandeling in outdoor-mekka West Virginia

Het 'White House on steroids' kun je The Greenbrier ook noemen

Op The Greenbriers-golfbaan worden jaarlijks klassiekers geparkeerd tijdens het Concourse d'Elegance

De *country roads* waarover *America* richting West Virginia reist, zijn condensstrepen in de hemelblauwe lucht. We vliegen naar Greenbrier Valley Airport, een sprinkhaansprong vanaf Dulles, het internationale vliegveld van Washington, D.C. Het groen van het Shenandoah National Park, George Washington & Jefferson National Forest en het Monongahela National Forest trekt onder het vliegtuig door. Wanneer United 5094 de dalingsinzet maakt, komt de *Mountain State* dichterbij en dichterbij. Ze oogt aantrekkelijk, badend in de zon op deze vroege ochtend in mei.

Gone with the Wind

Vlakbij het vliegveld ligt een van Amerika's meest luxe resorts: The Greenbrier. Geopend in 1878 na de ontdekking van geneeskrachtige zwavelbronnen, is het 'hotel' uitgegroeid tot een pleisterplaats voor de rijken der aarden. Maar liefst 26 presidenten verbleven er. Sommigen speelden een rondje golf, schoten kleiduiven of sloegen een balletje op de tennisbaan. Maar je kunt er ook bowlen, zwemmen, winkelen, kilometers wandelen en 'off-road' rijden in een Jeep. Of vissen, paardrijden en whiskydrinken onder een kroonluchter uit de klassieker *Gone with the Wind*. In de Tweede Wereldoorlog diende The Greenbrier als legerhospitaal. Na de oorlog werd de toen

wereldberoemde ontwerpster Dorothy Draper ingehuurd om het interieur tot iets magisch om te toveren. Het resultaat ziet eruit alsof iemand een kwast in de Keukenhof heeft gedoopt. In de Alice in Wonderland-achtige omgeving kan natuurlijk ook nog worden gegeten in meerdere restaurants, blackjack worden gespeeld in het casino, gedanst, geslapen en nog iets heel anders...

Last Resort

Op 31 mei 1992 publiceerde *The Washington Post* een artikel met de kop *Last Resort*. De krant was erin geslaagd een jarenlang door D.C. rondzoekend gerucht te bevestigen. In de heuvels van West Virginia zou, verstoep onder een vleugel van The Greenbrier, een nucleaire schuilkelder zijn gebouwd. Eind jaren vijftig werd opdracht gegeven voor de bouw van de West Virginia Wing van het hotel, en deed dit verhaal de ronde. In werkelijkheid bleek de schuilkelder een volledig operationele bunker te zijn voor het voltallige Congres van de Verenigde Staten. Mochten de VS tijdens de Koude Oorlog zijn aangevallen door de Sovjets, dan stond er een speciale trein klaar op Union Station in Washington, D.C. De leden van het Huis van Afgevaardigden, de Senaat, hun medewerkers en een aantal leden van de pers zouden met deze

trein naar The Greenbrier worden gebracht. Diep onder de grond konden de beide kamers van het Congres hun werk voortzetten. Gedurende zestig dagen, totdat de nucleaire storm overgewaaid was, zouden zo'n vijftienhonderd mensen de democratie draaiende houden. Dertig jaar lang was dit 'schaduwcongres' deels in gebruik als expositiehal. Nietsvermoedende bezoekers liepen dagelijks voorbij aan twee enorme stalen deuren, verstopt achter psychedelisch behang waar je niet lang naar wilde kijken. Anno 2019 is de bunker samen met een gids te bezoeken. Na afloop van de tour, verdenk je iedereen met een uniform van de technische dienst ervan in dienst te zijn van de Secret Service.

Country Roads

Almost heaven, West Virginia, John Denver had zijn muzikale ode aan de staat kunnen schrijven tijdens een verblijf in The Greenbrier Resort. Wie over de regels van Denvers klassieker wil rijden, stapt achter het stuur, zoekt *Country roads, take me home* op Spotify en draait de Midland Trail National Scenic Byway (Route 60) richting Fayetteville op. De weg golft op en neer in een oceaans van groen. Bossen lopen over in velden en akkers, bewaakt door houten boerderijen die kraken in de wind. Hier kijk je Amerika recht in de ogen. Staar je in haar door de nog jonge geschiedenis getekende gezicht. Word je opgetild door heuvels, neergelegd door dalen en meanderend geleid naar Lewisburg, verkozen tot Coolest Small Town USA. Cafés, restaurants en boetiekwinkeltjes in gebouwen uit de vroege twintigste eeuw, vormen het centrum van het pittoreske stadje. De bekende staalbaron en filantroop Andrew Carnegie zette er in 1902 een van de vier Carnegie Halls in de wereld neer. In de schaduw van het gebouw kun je iedere eerste vrijdag van de maand – behalve in januari – *After 5* genieten van lokaal eten, drinken en muziek. Het leven is hier goed, de mensen ontzettend vriendelijk. Maar de lokroep van de *country roads* is sterk en met Lewisburg in de achteruitkijkspiegel, baant Route 60 zich een weg door het schitterende landschap richting Fayetteville.

Rijdend over de *country roads* door het aantrekkelijke landschap van West Virginia

Een meer dan verdiende titel!

Het hart van Lewisburg, The Coolest Small Town in de VS

Samen met gids Doug overwin je je angsten tijdens de oversteek van de New River Gorge Bridge

(G)een brug te ver

Tot de opening van de New River Gorge Bridge was Fayetteville een relatief geïsoleerd stadje. Vanuit Lewisburg moest je over een smalle, steile weg richting de bodem van een kloof waar je de rivier overstak. In 1977 kwam er een einde aan de omslachtige oversteek. In dat jaar verbond het huidige icoon van West Virginia beide oevers van de New River middels – destijds – 's werelds langste boogbrug. Amerika zou Amerika niet zijn als bijna veertig jaar na de opening, niet iemand op het idee zou komen de ijzeren oeververbinding te voet over te steken. Niet tussen de bijna twintigduizend auto's die dagelijks voorbijrazen, maar over de minder dan een halve meter brede 'catwalk' onder het wegdek. Na jarenlang overleg en strijd met de bureaucratie, lukte het Benjy Simpson om onder begeleiding van een gids bezoekers de 924 meter lange, 267 meter hoge brug – en je angst – te bedwingen. Tijdens de twee uur durende oversteek krijg je tekst en uitleg over de bouw, de jaarlijkse Bridge Day, duiven, valken, hoogtevrees, geschiedenis en het landschap. Ondertussen trilt het metalen pad waarop je honderden meters boven de rivierbedding 'zweeft' onophoudelijk.

Aan het eind van 'de wandeling van je leven', bij het zien wat er achter je ligt, overheerst een gevoel van euforie. Een onvergetelijke ervaring is als een klinknagel in je geheugen geslagen. Geen brug lijkt meer te ver.

Buitenspelen

De beloning die aan de andere kant van de New River Gorge Bridge wacht heet Fayetteville. In dit mekka van de buitensport kun je wildwatervaren, mountainbiken, wandelen, rotsklimmen en – één keer per jaar op de derde zaterdag in oktober tijdens Bridge Day – base jumpen. Met dank aan de buitensporters en een aantal zeer actieve lokale ondernemers, heeft het stadje zich de laatste jaren ook culinair en muzikaal op de kaart gezet. In de Secret Sandwich Society, Pies and Pints en het Cathedral Cafe – in de oude methodistenkerk – kun je terecht voor *farm-to-table* en met lokale ingrediënten gemaakte gerechten. Voor beeldende kunst en livemuziek is The Grove, samen met het Southside Junction Tap House voor jazzliefhebbers, *the place to be*. Als je – buiten – wilt spelen, is West Virginia's tweede Coolest Small Town USA dé plek.

'Na afloop van de tour, verdenk je iedereen met een uniform van de technische dienst ervan in dienst te zijn van de Secret Service'

De Capitol (food & plant) Market is gehuisvest in een oude spoorwegdepot in Charleston

In anderhalf uur steek je over aan de onderkant van de iconische brug over de New River

Een blik naar beneden tijdens de Bridge Walk (slik)

‘Een onvergetelijke ervaring is als een klinknagel in je geheugen geslagen’

Coollest Big Town

Cool town Fayetteville wordt door Route 60 verbonden met Cool city Charleston, de hoofdstad van West Virginia. De economische neergang van de staat als gevolg van sluitende kolenmijnen en fabrieken is er nog tastbaar. Ooit woonden hier meer dan zeventigduizend mensen. Anno 2019 zijn het er nog 48.000. Aan de hand van enthousiaste ondernemers en een energiek verkeersbureau heeft de stad aan de Kanawha River zich de laatste jaren opgericht. Een van de beste voorbeelden hiervan is het net buiten de stad gelegen J.Q. Dickinson Salt-Works. Hier heeft de zevende generatie Dickinsons de meer dan tweehonderd jaar oude, in 1945 stilgelegde, zoutwinning als een feniks uit de as laten herrijzen. Je kunt kosteloos mee

op een rondleiding of voor vijftien dollar je eigen zout maken. J.Q. heeft Appalachian Salt en haar rijke geschiedenis weer op de (menu-) kaart gezet.

Pionieren

Naast zout, geven ook kolen de historie van Charleston en de staat smaak. In het West Virginia State Museum komt het allemaal op een gemakkelijke, deels interactieve manier voorbij. Het museum en de winkel waar je goede souvenirs kunt kopen, liggen in de schaduw van de imposante, gouden koepel van het Capitool dat grenst aan de opkomende East Side. Aan de andere kant van de stad, in de wijk Elk City, pionieren winkels en restaurants als Kin Ship Goods, Books and Brews en Gonzoburger. De stad begint weer te bruisen, ook aan de oevers van de Kanawha waar tussen mei en oktober op vrijdag livemuziek wordt gespeeld. De Art Walk ontsluit iedere donderdag kunst en gebouwen in het oude centrum. Hier vind je ook de eerste en tot nu toe enige moonshine- en whiskystoker van Charleston: Mountain State Distillery.

‘Het sportieve hart gaat van Minor League honkbalteam West Virginia Power sneller slaan’

Je kunt er binnenlopen voor een proeverij en een fles amberkleurig fluweel. De Peanut Shoppe en Taylor Books – tevens koffieshop, bioscoop en kunstgalerie – op Capitol St. laten het urbane hart weer kloppen, het sportieve hart gaat van Minor League honkbalteam West Virginia Power sneller slaan. Wie de Kanawha River via de South Side Bridge oversteekt en Justice Row inwandelt, komt uit bij het Sunrise Carriage Trail. Een prachtig wandelpad dat je via de chique South Hills-wijk naar Lola's brengt, een culinaire hotspot voor locals. Met een pizza in de maag en een wijntje achter de kiezen is het tijd de zon in de Kanawha te zien zakken en in de schemering een licht te laten schijnen over Wild, Wonderful West Virginia.

Wil je een spannend avontuur? Ga dan raften!

De iconische New River Gorge Bridge

Almost Heaven

West Virginia heeft moeilijke tijden gekend. Het sluiten van de kolenmijnen, de staalfabrieken, de bevolking die wegtrok. Maar de lokroep van natuur en rijke geschiedenis is onweerstaanbaar. De staat ligt binnen een dag rijden van de grote steden aan de oostkust. Millennials, buitensporters en *foodies* hebben de *country roads*

naar West Virginia gevonden. Aangetrokken door het wilde water, de historie, cultuur, wandelpaden, bergen, bossen, restaurants en muziek trekken ze het echte Amerika in. Het *heartland* waar Bluegrass- en Americana-muziek het ritme bepalen. *Almost heaven, West Virginia. Country roads, take me home. To the place I belong.*

Met eigenaresse en zevende generatie zoutmaker Nancy op toer door J.Q. Dickinson Salt-Works

Een niet onbelangrijk bijproduct van het 'maken' van zout is Nigari, een natuurlijk middel tegen een kater

Een hap in een biscuit van Tudor's Biscuit World smaakt voor inwoners van *The Mountain State* als thuis komen

'Naast zout, geven ook kolen de historie van Charleston en de staat smaak'

Charlestons Southside is een opkomende buurt waar nieuwe winkels en restaurants voorzichtig wortelschieten

West Virginia's Capitol is een met goud omrande versie van die in Washington, D.C.

PRAKTISCHE INFORMATIE WEST VIRGINIA

Ligging en bereikbaarheid

Anderhalf keer past Nederland in het glooiende landschap van West Virginia. De staat en haar 1,8 miljoen inwoners, is omcirkeld door Kentucky, Ohio, Virginia, Maryland en Pennsylvania. West Virginia is per *plane, train & automobile* te bereiken met regionale vliegvelden, die verbindingen naar internationale *hubs*, Interstates- en Amtraks Cardinal-trein onderhouden. Pittsburgh en Washington, D.C. zijn de dichtst bijliggende metropolen.

Klimaat en beste reistijd

Met de Appalachen als ruggengraad, is het 's winters prima toeven in West Virginia voor wie van buitensporten houdt. Hetzelfde geldt voor de zomers als de gemiddelde maximumtemperatuur richting de dertig graden Celsius kruipt. De luchtvochtigheid zorgt – ondanks

dat ie lager is dan in de staten ten oosten van West Virginia – voor een continu laagje zweet op de bovenlip tussen het late voorjaar en vroege najaar. Lente en herfst zijn dé jaargetijden voor wie van het kleurenpallet van de natuur wilt genieten in een relatief rustige periode met aangename temperaturen.

Accommodaties

AmericA lag er presidentieel bij in het uit 1778 stammende The Greenbrier Resort (www.greenbrier.com) waar maar liefst 26 presidenten ons voorgingen. In Fayetteville vonden we een *home away from home* in een uit 1906 stammende, verbouwde bank verbouwd waarna we in het centrum van hoofdstad Charleston in het aan de Kanawha River gelegen Four Points by Sheraton (www.marriott.com) sliepen.

Meer informatie

Activiteiten, een evenementenagenda, slaapplekken en nog veel meer vind je op: www.wvtourism.com. Een andere, zeer handige site – zeker als je nog meer Zuidelijke staten bezoekt – is www.travelsouth.visittheusa.com/state/west-virginia. Travel South wordt in de Benelux vertegenwoordigd door Target Travel Marketing. Meer informatie kun je opvragen via marketing@targettravel.nl. Op zoek naar nog meer informatie, slaap- en eetplekken? Kijk dan op www.visitwv.com, www.greenbrierwv.com, www.charlestonwv.com, www.visitfayettevillewv.com.